

KATOLIK POLSKI

„KATOLIK POLSKI” wychodzi 6 razy w tygodniu
kosztuje na miesiąc
3.— zł.

Redakcja i Administracja:
Katowice, ul. św. Stanisława 4.

TELEFON 1414.
P. K. O. Katowice 304.540.

ZA OGŁOSZENIA płaci się 15 groszy za wiersz
milimetrowy. Wiersz reklamowy 60 groszy.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 169

Katowice, czwartek 25-go lipca 1929.

Rok V

Prezydent Mościcki w Małopolsce.

Tarnobrzeg. W ostatnim dniu pobytu w Jasle p. Prezydent przyjął przed magistratem hołd dzieci, które wręczyły mu wieńce z kłosów. P. Prezydent następnie udał się do kościoła, gdzie wysłuchał nabożeństwa, poczem opuścił dostojny gość Jasło. W Tarnobrzegu p. Prezydenta powitał burmistrz miasta, przedstawiciele duchowieństwa, starostwa i t. d. W Mokrzeszowie p. Prezydent wziął udział w poświęceniu szkoły rolniczej, gdzie dłuższy referat o stanie i potrzebach rolnictwa wygłosił radca Bochnik, poczem p. Prezydent odjechał do Dzikowa, majątku Stanisława Tarnowskiego.

Po obiedzie p. Prezydent udał się do wsi Maków, gdzie odwiedził kółko rolnicze, a stąd odjechał do Okocimia, gdzie był gościem barona Götza okocimskiego. O godz. 20 odbył się obiad w ścisłym gronie, poczem p. Prezydent odjechał do Krakowa. (PAT).

Kanclerz Müller po operacji.

Berlin. Wydany przez lekarzy biuletyn o stanie zdrowia kanclerza stwierdza, że spędził on noc spokojnie i nie powstały żadne komplikacje. Z otoczenia chorego donoszą, iż na podstawie dotychczasowego przebiegu choroby nie da się postawić ścisłej prognozy, i może się wyłonić konieczność powtórzenia zabiegu operacyjnego. (PAT).

Walka z komunistami w Czechosłowacji.

Praga. Na jednym z przedmieść Pragi policja wykryła t. zw. konferencję przedstawicieli ludu pracującego, zwołaną przez proletariacki komitet akcji. Aresztowano 40 osób, w tej liczbie posła komunistycznego Harusa, który za akty gwałtu przekazany został władzom sądowym. (PAT).

Dymisja ministra handlu w Jugosławii.

Białogród. Król Aleksander przyjął dymisję ministra Handlu i Przemysłu Majpuranica. Ukaz królewski powierza tymczasowe pełnienie funkcji ministra Przemysłu i Handlu ministrowi finansów Svrliouga. (PAT).

Program konferencji międzynarodowej.

Paryż. Na wtorkowym posiedzeniu Rady Ministrów Briand złożył sprawozdanie o sytuacji zagranicznej, poruszając w szczególności sprawę konfliktu chińsko-rosyjskiego. Rada Ministrów rozpoczęła rozpatrywanie programu konferencji międzynarodowej oraz komitetu organizacyjnego Międzynarodowego Banku dla spłat odszkodowawczych. Poincare nie wziął udziału w posiedzeniu, mimo, że stan jego zdrowia poprawił się. Lekarze zalecili premierowi zupełny spokój aż do końca tygodnia. (PAT).

Sprawa długów francuskich w senacie.

Paryż. Komisja spraw zagranicznych senatu zaaprobowała wniosek sprawozdawczy, wypowiadający się za ratyfikacją układu w sprawie długów. (PAT).

Pierwszy dzień procesu Ulitza.

We wtorek o godz. 9.15 rozpoczął się w Katowicach przed Izba Karną Sądu Okręgowego proces przeciw Ottonowi Ulitzowi, przewodniczącemu niemieckiego Volksbundu i b. posłowi na Sejm Śląski, oskarżonemu o pomoc do dezercji poborowemu Wiktorowi Bialusze, któremu, jako przewodniczący Volksbundu wystawił na blankiecie firmowym Volksbundu poświadczenie z datą Katowice, dnia 15 czerwca 1923 r., stwierdzające, iż Bialucha jest członkiem Volksbundu i jako popisowy musi uciekać do Niemiec. Czyn ten stanowi występek z §§ 89 i 102 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Trybunałowi przewodniczy prezes Izby Karnej dr. Herlinger, wotantami są wiceprezes Miszke i sędzia okręgowy Borodziec. Oskarża prokurator Małkowski, bronią oskarżonego adwokat dr. Baj z Katowic i adwokat Śmiarowski z Warszawy, w miejsce adw. Liebermanna, który z powodu choroby nie mógł przybyć.

Na sali jest kilkunastu sprawozdawców pism zagranicznych oraz kilkadziesiąt osób z publiczności.

Po odczytaniu aktu oskarżenia przystąpiono do przesłuchania oskarżonego Ulitza, który zeznaje w języku niemieckim. Oskarżony zaprzeczył, by powołany w akcie oskarżenia dokument pochodził od niego, w szczególności, by podpis pochodził z jego ręki.

Przewodniczący powołał 34 świadków tak ze strony oskarżenia, jak i obrony. obrońcy wnieśli o dopuszczenie nowych rzeczoznawców, prócz powołanego z urzędu prof. Króla z Krakowa. Obrona domaga się mianowicie dopuszczenia pp. Kwiecińskiego, znawcy pisma, Axmana, znawcy pisma maszynowego, i prof. Uniwersytetu Krakowskiego Vukadinowica znawcy językowego.

Sąd po naradzie rozstrzygnął, że zawezwanych rzeczoznawców, o ile w toku rozprawy zajdzie tego potrzeba.

Z kolei przystąpiono do postępowania dowodowego.

Pierwszy świadek, kapitan Zychon przedstawił, w jaki sposób doszedł do wykrycia przestępstwa. Świadek oświadczył w toku zeznań, iż ma informacje, że po procesie Volksbundu wywiad niemiecki usiłował uprowadzić zagranicę obciążających świadków w tym procesie, mianowicie p. Wuzikównę i p. Kneblównę, czemu jednak zdołano przeszkodzić.

Świadek adwokat Wolny, b. marszałek Sejmu Śląskiego, wyraził swą opinię, że dokument stanowiący podstawę oskarżenia, nie jest autentyczny. Świadek kap. Lis potwierdził zeznanie kap. Zychonia co do zamiaru uprowadzenia przez wywiad niemiecki pp. Wuzikówny i Kneblówny.

Świadek Pielawski zeznał, że miał kilkakrotnie w rekach akta Volksbundu i raz przypadkowo widział papier, na którym rozstrzelonym drukiem maszynowym było wypisane nazwisko: „Bialucha”.

Świadek Marta Wuzikówna, biuralistka, zatrudniona w swoim czasie w biurze Volksbundu, opowiada, iż często zgłaszali się tam mężczyźni w wieku 20—21 lat, którzy oświadczaali, że są Niemcami i nie chcą służyć w polskim wojsku. Wuzikówna, znająca język polski, tłumaczyła z polskiego na niemiecki metryki tych ludzi. Gdy pytała innych urzędników, w jakim celu dokonuje się tych tłumaczeń, objaśniono ją, że ci ludzie zgłaszają się po ułatwienie ucieczki do Niemiec przed wojskiem. Na okazanej jej fotografii poświadczenia, będącego podstawą oskarżenia, poznała Wuzikówna sposób pisania jednej z maszynistek z Volksbundu, Neumannówny, która zamiast kresek, wybijała kropki.

Następny świadek Jadwiga Kneblówna, była pracownica biurowa niemieckiego konsulatu generalnego w Katowicach, opowiadała, że do urzędników konsulatu zgłaszali się poborowi, chcąc uchylić się od służby wojskowej w Polsce. Tych ludzi odsyłało do biura Volksbundu, które miało im ułatwić wyjazd zraganicę.

Po przesłuchaniu tych świadków odroczono do środy.

Rosja i Anglja.

Moskwa. We wtorek wręczona została norweskiemu posłowi Danielsowi, odpowiedź rządu sowieckiego na notę Daniela z dnia 17 b. m., która zawierała zgodę rządu angielskiego na podjęcie stosunków dyplomatycznych między Rosją, a Wielką Brytanią.

Nota przyjmuje do wiadomości oświadczenie rządu angielskiego o jego dobrej woli w kierunku podjęcia rokowań. W dalszym ciągu nota zaznacza, że rząd rosyjski wita tę propozycję w interesie obu krajów oraz w interesie sprawy pokoju i wyraża zdanie, że koniecznym jest, żeby w jak najkrótszym czasie doszło do stałego układu w kwestiach spornych. Rząd sowiecki sądzi, że ten trwały układ dojdzie do skutku jedynie w drodze traktowania

obu stron na zasadzie równości. Rząd sowiecki godzi się na prawa i zobowiązania, przysługujące państwom, pozostającym we wzajemnych stosunkach dyplomatycznych, o ile rząd angielski zgodzi się również na te prawa i zobowiązania.

Rząd sowiecki zauważa dalej, że nota angielska ma na widoku jedynie wstępną wymianę poglądów, wyłącznie na temat procedury rokowań nad spornymi kwestjami, a nie istoty rzeczy. Rząd sowiecki zdaje sobie sprawę, że wzmiarkowane rokowania będą mogły być ukończone w ciągu bardzo krótkiego czasu. Rząd sowiecki udzielił swojemu ambasadorowi we Francji instrukcję udania się w tym celu do Londynu. (PAT.)

Niebezpieczeństwo wojny chemicznej.

Międzynarodowy komitet Czerwonego Krzyża, na mocy mandatu, który mu został powierzony przez XII międzynarodową konferencję Czerwonego Krzyża, zbraną w Genewie w październiku 1925 r., zajął się już podczas pokoju badaniem sposobu ochrony ludności cywilnej, mogącej być narażona w przyszłości na straszne skutki napadów broni chemicznej, w razie gdyby zostały pogwałcone międzynarodowe konwencje, zabraniające używania tej metody prowadzenia wojny.

Z tego powodu międzynarodowy komitet zwołał po kolei, początkowo w Brukseli, w styczniu 1928 roku, następnie w Rzymie, w kwietniu 1929 roku zjazdy ekspertów, należących do 15 państw, specjalnie wykwalifikowanych dla badania technicznych sposobów obrony przeciwko nowej metodzie prowadzenia wojny i siania zniszczenia których skutki według zdania tych wszystkich, którzy specjalizowali się w badaniu tego zagadnienia — byłyby przerażające.

Po zbadaniu zagadnienia wojny lotniczo-chemicznej, w związku ze sposobami używania pocisków gazowych, rzeczoznawcy wypowiedzieli się co do niezmiernie trudności zarządzania skutecznej obrony mieszkańców większych osiedli i ośrodków przemysłowych przeciwko grożącemu im niebezpieczeństwu na wypadek napadu lotniczo-chemicznego.

Eksperci proszą zatem usilnie Czerwony Krzyż o jak najszybsze uświadamianie ludności cywilnej o powyższych niebezpieczeństwach oraz o zaznajamianie tej ludności z istniejącymi obecnie sposobami obrony.

Eksperci wyrazili życzenie, aby międzynarodowy komitet Czerwonego Krzyża, jako instytucja międzynarodowa, stanął na czele tej wielkiej akcji propagandowej, podejmując się jednocześnie inicjatywy i odpowiedzialności w tej sprawie.

Prócz tego eksperci nalegali na konieczność przejścia niezwłocznie do metod praktycznych i uprosili międzynarodowy komitet Czerwonego Krzyża o wyznaczenie konkursów, przy udziale przedstawicieli przemysłu i specjalistów wszystkich krajów dla zapewnienia obrony ludności cywilnej.

Konkursy powyższe mają na celu wynalezienie: a) najlepszego aparatu filtrującego, t. j. maski dla rozdania jej wśród ludności, b) najodpowiedniejszego zarządzania, dla zapewnienia uszczelnienia i zaopatrzenia w powietrze schronów podziemnych, które byłyby oddane do użytku ludności podczas napadów chemicznych, c) najlepszego odczynnika (detektora) do wykrywania w powietrzu obecności groźnego i trwałego gazu, używanego podczas wielkiej wojny i znanego pod nazwą iperytu.

Zadanie tak ogromne, jak całość akcji zalecanych przez ekspertów, wymaga znacznych środków pieniężnych. Rządy narodowe towarzy-

